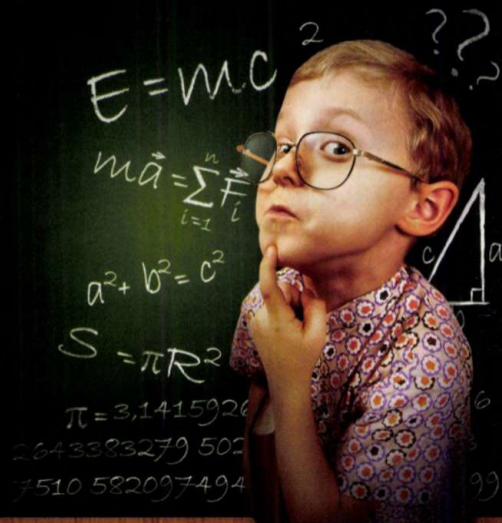

A MATEK MINDIG IGAZ

A 2014/2015 tanévben zajlott a Tudományos Ismeretterjesztő Társulat által megrendezett 44. Kalmár László Matematika Verseny Lovász László, a Magyar Tudományos Akadémia elnöke védnökségével. A legpatinásabb iskolai matematikaverseny három fordulója sok általános iskolás agytekervényeit megmozgatja. Harmadik osztálytól nyolcadik osztályig hat évfolyamon zajlik a megmérettetés, a legtöbb iskolában helyi fordulóval kezdődik februárban, majd márciusban zajlik a megyei döntő. Az országos döntőbe jutottak egy kétnapos, kétfordulós versenyen vesznek részt, ahol ismerkedős, ismeretterjesztő programokat is kínálnak a szervezők a számukra. E döntőben alakul ki a végső sorrend. A verseny különlegessége, hogy a feladatokat ki kell dolgozni, nem elég a megoldást közölni. Az alábbiakban a tavalyi nyerteseket mutatjuk be.

– **Hogyan és miért kezdte matematikával foglalkozni, matematikából versenyezni?**

Bogár-Szabó Mihály (3. osztály): – Már az óvodában olvastam, és itthon is, ha csak tehettem, minden könyvet, amit csak találtam és jónak mutatkozott, elolvastam. Az első osztályban könnyen megértettem a feladatokat. Matekból gyorsan megoldottam, amit kellett, és utána előrehaladtam. Megtetszett a matematika, és az, hogy sok mindent meg lehet oldani vele. Második osztályban sok versenyre mentem, kipróbáltunk mindent, amit csak találtunk; a legjobban a matematikaversenyek sikerültek. Első lettem a Kengurun, Zrínyin megyei első és országos 15. helyet értem el az első évben, amikor versenyeztem. A tavalyi tanévben, amikor harmadikos voltam, a Kalmáron szerzett első helyemen kívül, második lettem a Bátaszéken, és harmadik a Zrínyi országos fordulóján, a megyei első helyezések mellett.

Morvai Levente Máttyás (4. osztály): – Alapvetően egy matekos osztályba kerültem, és másodikban a matematika tanárom javasolta hogy induljak el a harmadikos Zrínyin. Az ezen elért megyei harmadik helyezésem kedvet adott a további versenyzéshez.

Bencsik Ádám (5. osztály): – Kiskorom óta érdekelnek a számok, a logika és a fizika rejtelmes világa. Mindig is szerettem az elgondolkodtató feladatokat, akár egy matekfeladvány, akár egy világi probléma képében kerültek elélem. Talán a kihívások keresése miatt kezdtem el versenyezni és rájöttem, hogy mennyire élvezem. Azóta folyamatosan keresem a megmérettetéseket.

Tóth-Rohonyi Iván (6. osztály): – Nem emlékszem pontosan, mikor kezdtem matematikával foglalkozni, mindig is szerettem. Eleinte különösen a logika érdekelt, alsóban Raymond Smullyan könyveit olvastam sokat. Ebben apukám is benne volt, például eljátszotta velem a „hölgy vagy a tigris” dilemmát. Egy National Geographic-ből kivágott képeket egy tigrisről és Uma Thurmanról és azok voltak üres CD tokokba elrejtve, amik között választanom kellett a megadott információ alapján. Alsóból még arra emlékszem, hogy magamnak bonyolítottam az órai feladatokat, hogy érdekesebbek legyenek. Harmadikban mentem először matekversenyre, a Zrínyire meg a Bolyaira. Aztán ötödikben átmentem a Radnótiba, és attól kezd-

ve minden matekversenyen indultam, amin lehetett (kivéve, amire eléfejttem nevezni).

Gyimesi Péter (7. osztály): – Már óvodás koromban érdekelt a számok világa, érdeklődtem a matematika iránt és iskolába is úgy kezdtem járni, hogy kétjegyű számokat tudtam fejben összeszorozni. Ez elsősorban apukámnak köszönhető, aki szintén nagyon szerette a matematikát, egyben sakk nagymester és logikai rejtvenyfejtő magyar bajnok, és nekem is átadott a tudásából.

Kerekes Anna (8. osztály): – Harmadikos koromban az első matematika felmérésem nem sikerült túl jól. A tanítónő azt mondta a szüleimnek, hogy humán beállítottságú vagyok, és sosem lehetek jó matekból, ne is erőltessem. A véleményével egyáltalán nem értettem egyet, sőt szerettem volna az ellenkezőjét bizonyítani. Elindultam a Zrínyi Ilona matematika versenyen, és az országos döntőben 14. lettem.

–**Ki segít a felkészülésben?**

B-Sz. M.: – Mindig szüleim készítenek fel a versenyekre. Nagymamám, aki nyugdíjas matematikatanár, szintén segít a felkészülésben, az iskolai matematikaórák és a szakkör

mellett. Régi feladatokat oldunk meg itthon az adott versenynek megfelelően. A városi tehetséggon-
dozó matematika-szakkörön tavaly Koleszár Edit segített a felkészülésben.

M. L.: – A matektanárom (Horvátné Berta Éva) minden versenyre való felkészülésnél igen sokat segített.

B. Á.: – Tanárain, szüleim és a feladatgyűjtemények.

T-R. I.: – Sokat köszönhetek a radnóti matektanáromnak, Hegyi Erzsébetnek, és Steller Gábor tanár úr matekszakköre is hasznos volt. Ezen kívül apukám is szokott velem matekozni, és több éve járok szombatonként Mózes Krisztián LogIQa tanfolyamára, ami nem szoros értelemben vett versenyre felkészülés, de nagyon szeretem.

Gy. P.: – Nagy szerencsém van, hogy jó barátom és egyben osztálytársam, Beke Csongor szintén nagyon jó matekból, így egymást is tudjuk fejleszteni. Ebben pedig óriási segítséget kapunk iskolánkban az Óbudai Veres Péter Gimnáziumban matektanárainktól, Varga Máriától, Szmerka Gergelytől és Katona Dánieltől. De az biztos, hogy Pósa Lajos bácsi különfoglalkozásai és a MaMuT táborok nélkül sosem tartanánk ott, ahol most tartunk. Hálásan gondolok mindannyiuk segítségére.

K. A.: – A felkészülésben sokan segítenek. Elsősorban édesapám. Ezen kívül hetedikől kezdve járok egy hétvégi táborba, melyet Pósa Lajos és Juhász Péter tanár úr szervez. A tábor sok munkával jár, de rengeteget fejlődök és tanulok, és persze nagyon jól érzem magam ebben a közösségben.

– Mít szeretsz a matekban?

B-Sz. M.: – Szeretem a több megoldásos, logikai feladatokat. Nagy örömet okoz a nehéz feladványok kihívásait teljesíteni. Az is örömet jelent benne, hogy akármennyi feladatot is oldottam már meg, mindig találok újdonságokat, ismeretlen feladattípusokat. És nagyon jó érzés versenyeken részt venni, és ott eredményesen szerepelni.

M. L.: – Azt, hogy nem tudom azonnal a megoldást, és szeretek feladatokon gondolkodni.

B. Á.: – Azt szeretem a matekban,

hogy szabadon gondolkodhatok, kísérletezhetek olyan feladatokon, amik túráztatják az agyam, rávezetnek olyan összefüggésekre, amelyek másképp fel sem tűnnének, de nagyon érdekesek, illetve közelebb visznek olyan matematikai és fizikai kérdések megválaszolásához, amikre még nem derült fény.

T-R. I.: – Azt szeretem a matekban, hogy mindig igaz. Ha valamit egyszer bebizonyítottunk, az örökké igaz marad, azon már nem változtat semmi, nem jöhetnek újabb felfedezések, amik megdöntik.

Gy. P.: – Legjobban a logikai, gondolkodtató feladatokat szeretem, melyekben sokat fejlődtem a logikai tanfolyamon, amit Elekes Sanyi bácsi indított és Mózes Krisztián folytatott.

K. A.: – Ez az egyik hobbim, élvezem a gondolkodást, és azt, amikor rájövök egy nehéz példa megoldására.

– A versenyen melyik volt a kedvenc feladatod?

B-Sz. M.: Kedvenc feladatomban az volt, amelyben a piacon zöldségeket cserélgettek az árusok meghatározott szabályok szerint, mert ez a feladat többféle úton is megoldható volt.

M. L.: – Nem volt kedvencem, minden feladatot szeretek, amin lehet gondolkodni.

B. Á.: – Annyi érdekes feladat volt, hogy erre nehéz válaszolni! A kedvenc feladatomban talán az első forduló ötödik feladata volt, a bűvös négyzet. Itt több teljesen különböző megoldási terv is jó lehetett, és érdekes lett volna megnézni, hogy ki hogyan indult el.

T-R. I.: – Sajnos már nem emlékszem.

Gy. P.: – A második nap utolsó feladata, egy geometriai példa volt, amiben ki kellett számolni egy téglalap területét. Bár a bizonyításom nem volt tökéletes, én kaptam rá a legtöbb pontot és ennek köszönhetően nyertem meg a versenyt.

